

ærede Indenrigsminister — der desværre ikke er til Stede i dette Øjeblik, han er vel optaget i Landstinget — ved ikke det fjerneste om, hvorvidt der her i Landet er Rug og Hvede nok eller ikke, og det skulde synes, at det maatte være noget af det første, man skulde vide for at have fast Grund under Fødderne, naar vi her skal til at arbejde paa en Ligning, en Tvangsudskrivning. Man har ikke andet at holde sig til end en skønsvist Beregning, der i Efteraaret er foretaget over vore Beholdninger af Rug og Hvede. Der er sendt Spørgeskemaer til Kommunalbestyrelserne, og disse har skønsmæssig — for andet kunde det ikke blive — udtalt sig om, hvordan Rug- og Hvedeavlens vilde stille sig i Høstaaret 1916—17. Vi ved, hvordan Kommunalbestyrelserne gaar frem ved en saadan Løjlighed. Jeg tror nok, de handler samvittighedsfuldt, men det er meget vanskeligt for dem at bedømme, hvad Rug- og Hvedehøsten vil give i Tønder. Derfor er jeg overbevist om, at disse Ansættelser har været alt for lave, og nu har man bygget den ene Etage ovenpaa den anden paa Grundlag af disse skønsmæssige Beregninger. Tallene er taalmodige. Man kan manøvrere uhyre meget med Tal. Men det er alligevel saadan, at jo flere Etager man bygger ovenpaa et forkert Grundlag, jo mere forkert bliver Resultatet, der kommer ud til sidst.

Jeg er ret overbevist om, at det er et forkert Regnestykke, man har opstillet i det statistiske Departement. Man havde ikke andet at gaa efter end de skønsmæssige Beregninger fra Kommunerne, og jeg tror ikke, de er rigtige. Der viste sig en Tilbagegang i Brødkornsarealerne, som vi fik optalt i 1916, men den var ikke foruroligende. Det tekniske Landbrugsudvalg har udtalt sig derom, og vi kan selv stifte Bekendtskab med, hvorledes Forskydningen har været fra 1915 til 1916. Der har været nogen Tilbagegang, men ikke en foruroligende Tilbagegang. Man kan sige, som det tekniske Landbrugsudvalg har sagt, at det var en af faglige Grunde naturlig Tilbagegang. Og denne Tilbagegang har man for Resten været Vidne til gennem en Aarrække. Jeg skal ikke komme dybere ind derpaa, men sikkert er det, at Samfundet i sin Helhed har været vel tjent med, at man gennem Tiderne er gaaet bort fra at dyrke saa megen Rug og over til mere værdifulde Afgrøder, blandt andet Rodfrugter, Sukkerroer o. s. v., der i økonomisk Henseende har haft uhyre stor

Betydning for vort Land. Men, som man kan se af Bilaget (Tillæg A. Sp. 4759), til Trods for, at Arealerne er gaaet tilbage, har man næsten holdt status quo med Hensyn til Udbyttet af Avlen. Med andre Ord, man har fremtvunget af Jorden større og større Afgrøder, efterhaanden som Aarene er gaaet.

Men saa foretages der altsaa i Efteraaret 1916 en skønsmæssig Opgørelse ude i Kommunerne, og man kan forstaa, at Kommunerne har holdt deres Opgivelser meget lavt, naar de skulde opgøre, hvor meget vi havde af Rug og Hvede: der var i Sommeren 1916 Udsigt til saa rig en Høst som aldrig nogen Sinde i Mands Minde, men saa fik vi det daarlige Høstvejr at bjærge denne Høst i, og det bidrog til, at uhyre mange Landmænd kom til at se pessimistisk paa det Udbytte, Høsten vilde give, og derfor har Kommunernes Tillidsmænd skønnet meget lavt. Det er opgjort, at vi i 1916—17, altsaa i indeværende Høstaar, skulde have en Avl af 1,530,260 Tdr. Hvede og 2,677,367 Tdr. Rug, i alt af Brødkorn 4,207,627 Tdr. Jeg mener, at vi skal se en Smule kritisk paa disse Tal, og det vilde være udmærket, ikke mindst for den højtærede Indenrigsminister, hvis man var i Stand til at finde nogle Hundredtusinde Tønder til, og saa meget mener jeg, man skal højere op, naar man skal opgøre, hvad vi har avlet i 1916—17. Ganske vist har Kvaliteten svigte noget, eller i alt Fald har vi ikke faaet saa mange Fold, som vi egentlig havde ventet, men til Gengæld var der saa store Afgrøder paa Markerne, at det nok vil vise sig, at Høsten har været nogenlunde normal.

Der er for Resten desuden en Ting at lægge Mærke til, nemlig at der ved Opgørelsen af Arealet er blevet flere Tusinde Tdr. Land borte enkelte Steder. Saaledes gør det tekniske Landbrugsudvalg, som det vil ses i Bilaget (Tillæg A. Sp. 4885) opmærksom paa, at ovre i Ringkøbing Amt er Rugarealet efter de Opgivelser, man har faaet, gaaet 10,300 Tdr. Land tilbage, men det viser sig, og det tekniske Landbrugsudvalg gør nogle kritiske Bemærkninger om det, at det samlede dyrkede Areal, Agerjorden, i Ringkøbing Amt i 1915 er opgjort til 408,286 Tdr. Land, medens de samme Poster for 1916 kun beløber sig til 397,349 Tdr. Land. Der mangler altsaa omtrent 12,000 Tdr. Land, og det kan, som det tekniske Landbrugsudvalg udtaler, ikke være forsvundet, og da det er usandsynligt, at Fejlen ligger i et for højt Tal